

spænde Buen. Der er jo nemlig altid en vis Grænse, ud over hvilken man ikke kan komme. Forhøjer man Skatten der udoer, risikerer man at skyde ganske over Maalet, saaledes at den tilsigtede Skatteindtægt automatisk gaar ned. Og jeg tror, at Motorejerne har Ret i, at hvis man kommer op paa de Skattesatser, der her er foreslaaede, vil det vise sig, at det Beløb, der er stillet i Udsigt, de 7,6 Mill. Kr. om Aaret, vil blive et Fata Morgana. For Personvognenes Vedkommende vil Tendensen under en saa stærk Beskatning nemlig gaa i den Retning, at man nedsætter Gennemsnitantallet af Hestekræfter, ligesom Motorejerne i langt højere Grad, end Tilfældet er nu, vil lade deres Vogne henstaa ubenyttede i Vinterhalvaaret, og endelig kan man ogsaa forudse, at Antallet af Personvogne vil gaa ned, fordi Folk ikke længere har Raad til at holde dem med disse Skattesatser.

For Lastmotorvognenes Vedkommende vil de foreslaaede Afgifter virke paa samme Maade, og hertil kommer jo saa, at man for Lastmotorvognenes Vedkommende, i hvert Fald for største Parten af dem, samtidig har indført saadanne Hastighedsbestemmelser, at deres Anvendelighed i det praktiske Erhvervsliv meget vil blive indskrænket. Navnlig for Lastmotorvognenes Vedkommende mener jeg, at de foreslaaede Skattesatser er meget betænkelige.

Lastmotorvognene har under Krigen vist sig som et ualmindelig brugbart Transportmiddel, ikke alene for de enkelte Firmaer, som har benyttet dem, men ogsaa for den store Befolkning, og de Hindringer, man lægger dem i Vejen ved en høj Beskatning, vil, som det allerede er fremhævet under denne Forhandling, automatisk blive nedfældet paa Forbrugerne, paa det store Samfund, noget man selvfølgelig, set fra et alment Synspunkt, ikke kan være tjent med. Jeg mener derfor, man har lukket Munden alt, alt for højt op. Man risikerer ved de foreslaaede Skattesatser ikke at faa mere ind end de 4 Millioner Kr., som er blevet tilbudt fra Automobilejernes Side. Man opnaar samtidig at lægge en Hemsko paa den Udvikling, som der allerede har været og fortsat vil være med Hensyn til Automobiltrafikken. Derfor faar man næsten en vis Mistanke om, at Meningen er at skaffe Statsbanerne og Privatbanerne af med en vis Konkurrence fra disse Lastmotorvognes Side. Vi ser, hvorledes de forskellige Statsinstitutioner søger at værne om deres forholdsvise Eneret. For Postvæsenets Ved-

kommende har vi set det, og det kunde tyde paa, at dette Lovforslag er et Skridt i lignende Retning, et Skridt, gaaende ud paa vel ikke ad direkte Vej, men ad indirekte Vej at hævde et Monopol paa Transport.

Det næste Punkt, jeg vil omtale, er Fastsættelsen af Kørehastigheden. Der maa man for det første være opmærksom paa, at de Kørehastigheder, der er fastsatte i Lovforslaget, er Maksimalhastigheder. Derfor kan man ikke ræsonnere som saa; at naar der i Loven staar angivet en vis Hastighed, kan denne overholdes til alle Tider. Forholdet vil tværtimod være det, at Gennemsnitshastigheden vil være betydelig, i visse Tilfælde meget betydelig mindre end den i Loven fastsatte Hastighed. Nu er det ikke saadan, at man, fordi man kører hurtigt, ogsaa kører hensynsløst. Der er ikke det fjerneste i Vejen for, at man med en forholdsvis lav Hastighed kan køre forholdsvis langt mere hensynsløst end med en højere Hastighed. Det, som er Problemet, er at finde en Vej, hvorved man er i Stand til at ramme dem, der kører hensynsløst, men ikke i og for sig dem, der kører hurtigt. Det har man ikke Interesse af. Undertiden kan det netop være betryggende for hele Færdselen, at der køres med en vis Hurtighed. Navnlig finder jeg det beklageligt, at man for de svære Lastmotorvogne har fastsat en Maksimalhastighed af 12 Kilometer i Timen. Det vil nemlig ikke svare til mere end en Gennemsnitshastighed af 9 Kilometer i Timen. Dette er en Sneglefart, man aldeles ikke kan være tjent med. For de Firmaers Vedkommende, som benytter Lastmotorvogne, medfører en saadan Nedsættelse af Hastigheden meget betydelige Udgifter. Der er for det første Udgifterne til Betjeningsmandskab, dernæst Udgifterne til forøget Olie- og Benzinforbrug og endelig Udgifter, forvoldte ved, at Firmaerne maa have mere Materiel for at faa besørget den samme Varemængde. Desuden er der det Forhold, at adskillige Lastmotorvogne aldeles ikke er indrettede paa normalt at køre med en saa lav Hastighed som den, der her er foreskrevet, hvorved yderligere maa tages i Betragtning, at der kommer et ekstraordinært Slid paa de paa-gældende Vogne.

Der er dernæst en speciel Bestemmelse om, at Kørehastigheden i København, Frederiksberg og Købstæderne skal nedsættes til 25 Kilometer. Den vil navnlig ramme Droskeejerne, i hvert Tilfælde for Københavns og Frederiksbergs Vedkom-